

۱۱

یک سازمان با محصولات جذاب و خلاقانه

رضا امیرخانی از سازمان اوج می‌گوید
در اوج، نفاق راهی ندارد

۱۰

مهم‌ترین نهاد حاکمیتی در فرهنگ

فرهنگ

دوشنبه ۲۷ خرداد ۱۳۹۸ :: شماره ۵۴۰۸

۱۰

جامعه

پشت صحنه

عطف

باز نشر کتابی درباره

شهادی غواص

کتاب «غواص‌ها بوی نعنا می‌دهند» اثر حمید حسام با تغییر ناشر تجدید چاپ شد. آنطور که مهر نوشته، این کتاب روایت داستانی ۷۲ غواص لشکر «انصارالحسین (ع)» به قلم حمید حسام توسط انتشارات شهید کاظمی منتشر و همزمان با سالروز بازگشت و تشییع ۱۷۵ شهید خط شکن غواص با داستان بسته منتشر و با شرایط ویژه در انتشارات شهید کاظمی عرضه شده است. «غواص‌ها بوی نعنا می‌دهند» وای حماسه‌ای است دقیق و منطبق با واقعیتی که در شامگاه چهارم دی ۶۵ در منطقه عملیاتی کربلای ۴ اتفاق افتاد. این داستانواره برگرفته از خاطرات بازماندگان این حماسه عاشورایی است؛ فرمانده گردان غواصی گردان جعفر طیار کریم مطهری، جانشین گردان محسن جامع بزرگ، حمید تاجدوزیان و سه نفر از یادگاران بازگشته از اسارت گردان غواصی لشکر انصارالحسین (ع).

این کتاب پیش از این توسط نشر صریح سال ۹۵ منتشر شده بود و انتشارات شهید کاظمی آن را دوباره منتشر کرده است.

صحنه

«آشپزخانه» حسن معجونی در شیراز

حسن معجونی قصد دارد با حضور بازیگران جوان تئاتر نمایش «آشپزخانه» را در شهر شیراز روی صحنه ببرد. این کارگردان و بازیگر با سابقه تئاتر و سرپرست گروه تئاتر «لیو» که به تازگی نمایش «شهر ما» را با حضور بازیگران جوان تئاتر در سالن سمندریان تماشاخانه ایران‌شهر به صحنه برده، قصد دارد در جدیدترین فعالیت خود در زمینه کارگردانی تئاتر نمایش «آشپزخانه» را در شهر شیراز روی صحنه ببرد. نمایش «آشپزخانه» نوشته آرنولد وسکر است که معجونی پیش‌تر و با حضور بازیگران جوان تئاتر در فصل پاییز و زمستان ۹۵ در تماشاخانه پالیز اجرا کرده بود. او قصد دارد این اثر نمایشی را بار دیگر و این بار با حضور بازیگران جوان تئاتر شیراز در تابستان سال جاری در این شهر روی صحنه ببرد. نمایش «آشپزخانه» یک رئالیسم اجتماعی چند لایه است درباره عشق، خشونت و روبا.

نت

کنسرت آهنگساز روس در ایران

کنسرت یوگنی گرینکو، آهنگساز روس ۲۷ تیر امسال در سالن وزارت کشور برگزار می‌شود و آن‌طور که ایسنا نوشته، بلیت فروشی این کنسرت از روز دوشنبه (۲۷ خردادماه) آغاز می‌شود.

کنسرت یوگنی گرینکو، موسیقیدان اهل روسیه برای اولین بار در ایران برگزار می‌شود. او با همراهی گروهش کنسرت‌های متعددی را در کشورهای مختلف روی صحنه برده است و تیر امسال برای نخستین بار برای علاقه‌مندان موسیقی در ایران کنسرت برگزار می‌کند.

ساناز قنبری

سینما

از خاک صحنه خورده‌ها گفتن و نوشتن سخت است. سخت است چون آنها همگام با سینمای ایران قدم برداشته و به هنر این سرزمین جانی تازه بخشیده‌اند.

سیامک اطلسی، بازیگر و دوبلور پیشکسوتی است که

در خاطره جمعی چند نسل حضور دارد و هر نسل او را با یکی از نقش‌های ماندگارش به یاد می‌آورد. فیلم‌هایی چون بی‌بی چلچله، شاید وقتی دیگر، آن‌سوی آتش، روز واقعه، ملک سلیمان، سمفونی تهران و آقای شهردار و سریال‌هایی مانند پدرسالار، تعبیر و آروانه یک رویا، مختارنامه، معمای شاه، پهلوان نمی‌میرند، هشت و نیم دقیقه و... از جمله آثاری است که اطلسی در آنها به ایفای نقش پرداخته است.

امروز پای خاطرات و دلمشغولی‌های اطلسی به نقش‌های ارزشمند و ماندگاری که آفریده نشده‌است ایم و از حال و هوای این روزها و دلیل کم‌کاری این روزهایش پرسیدیم که در ادامه می‌خوانید.

چه شد که وارد حوزه بازیگری شدید و این علاقه‌مندی از کجا برایتان شکل گرفت؟

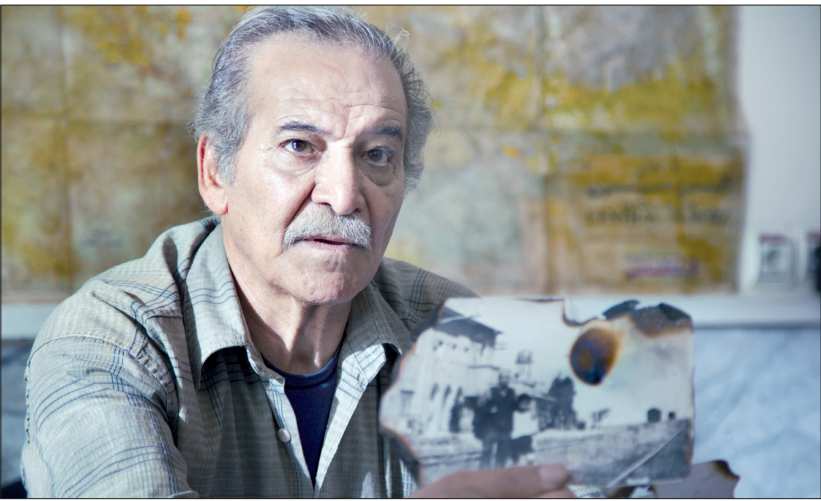
تقریباً سال ۳۸-۳۷ بود که وارد کار دوبله شدم. آن زمان فیلم‌های ایرانی را سر صحنه صدابرداری نمی‌کردند و کارگردان‌ها به استودیوها می‌آمدند، دوبله فیلم‌شان را کنترل می‌کردند و می‌رفتند. یک روز من در حال گویندگی بودم که کارگردانی به نام صابر رهبر، به استودیوی ما آمد و به من گفت: «اطلسی فیلم بازی می‌کنی؟» و من گفتم: «چرا که نه؟». این‌طور شد که من به دفتر صابر رهبر رفتم و او از من تست بازیگری گرفت و در فیلم «مردان خشن» به من نقشی داد. همان‌شد که من وارد سینما شدم و بعد از انقلاب هم علاوه بر بازیگری، فیلمسازی هم کردم و در این حوزه ماندگار شدم.

و نکته جالب اینجاست که با وجود این‌که بازیگر مطرحی هم شدید، اما همچنان دوبله را ادامه دادید.

به هر حال شروع کار من با دوبله بود و نسبت به آن علاقه‌ای داشتم که هرگز نتوانستم کنارش بگذارم. آنچه مسلم است از گذشته تا به امروز برای بازیگران امنیت شغلی وجود نداشته و ندارد. به همین دلیل نمی‌توان

سراغی از سیامک اطلسی گرفته‌ایم که این روزها کمتر دیده می‌شود

جایی برای پیرمرد ها نیست

دوبلور بازیگر

دوبله و بازی‌های زیبای فیلم محمد رسول... (ص) ساخته مجید مجیدی این اثر را در تاریخ دوبله ایران و سینمای جهان ماندگار کرده. جالب است بدانید که سیامک اطلسی در این فیلم صدای پیشگی ولید را به عهده دارد. اطلسی در بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌ها و حتی برنامه‌های کودک هم دوبلور بوده است. از جمله سریال جنگجویان کوهستان که آن را با عنوان لین چان می‌شناسیم. همین‌طور کارتون معروف ایکویوسان که در ذهن ما مانده است.

چندان روی این حرفه حساب باز کرد. همیشه سعی کردم نقش‌های قابل دفاعی را بازی کنم که در ذهن مردم و تا همیشه به یادگار بماند. برای باور مردم احترام زیادی قائل هستم و بسیار حساسیت دارم نقشی را

بازی نکنم که ذهنیتی که مردم از من دارند خدشه دار شود. بارها پیش آمده که بازی در اثری که برایم منفعت مالی بسیاری داشته را رد کردم، چون بازی در آن نقش را

خلاف باوری که مردم از سیامک اطلسی دارند می‌دانم. به هر حال این‌که شما شغلی داشته باشید که با طیف وسیعی از مردم و هموطنانش تماس داشته باشد خیلی لذت‌بخش است و مادر مقابل این مردم مسؤول هستیم.

با وجود این همه سال تجربه در مدیوم‌های مختلف (سینما، تلویزیون و تئاتر)، در یک نگاه کلی کدام را نسبت

به بقیه جلوتر می‌بینید؟

سینما. من در سینما کارهای ارزشمند و ماندگاری را با

آثار مذهبی بازی می‌کنم یا فیلم مذهبی می‌سازد خودش هم باید از درون ریشه‌ها و اعتقادات روشنی داشته باشد که از ته دل بتواند کارش را انجام دهد. خیلی‌ها هستند که بدون باورهای درونی در یک اثر مذهبی بازی می‌کنند، اما فقط بازی می‌کنند و در نهایت خروجی‌شان به دل مخاطب نمی‌نشیند.

کدام یک از کارهای مذهبی که انجام دادید را بیشتر می‌پسندید؟

من در سریال «مختارنامه» در نقش حصین ابن نمیر بازی کردم که از بازی در آن بسیار راضی‌ام. آقای میرباقری کارگردان کاربلد و متبحری است که قصه و شخصیت‌شناسی را بسیار خوب می‌شناسد و به مسائل تصویری آگاهی کامل دارد. خوشبختانه مختارنامه ارتباط خوبی با مردم برقرار کرد و هنوز که هنوز است بازپخش‌اش را هم مردم می‌بینند.

چرا در فیلم‌نامه‌های ما نقش‌هایی مناسب و خاص برای بازیگران میانسال و پیشکسوت نوشته نمی‌شود؟

نمی‌دانم، شاید فکری می‌کنند این‌طور نقش‌ها در جامعه کنونی معنا و جایی ندارد! در حالی که رکن اصلی هر خانواده‌ای سالمندان آن هستند. در فیلم‌نامه‌های امروزی ما اگر هم گاه چنین نقش‌هایی نوشته شود، آنها را به نابازیگران می‌سپارند.

چرا به نابازیگران می‌سپارند؟

مسلماً بازیگری که سال‌ها در این راه استخوان خرد کرده و از راه بازیگری امرار معاش می‌کند رقم بالایی را نسبت به یک نابازیگر در قراردادش می‌آورد و این مسلماً به نفع سازندگان فیلم نیست. آنها ترجیح می‌دهند به نابازیگران کار بدهند که دستمزد چندانی نمی‌خواهند.

در سال‌های اخیر یاب شده در جشنواره‌ها و مراسم مختلف از هنرمندان تجلیل می‌شود یا چهره‌های ماندگاری را انتخاب می‌کنند. نظرتان در این باره چیست؟

این تجلیل‌ها برای هنرمندانی که عمرشان را در این راه گذاشتند بسیار مفید و در روحیه‌شان تأثیرگذار است.

الان افرادی از نسل شما با چه مشکلاتی درگیر هستند؟

من و بازیگران همسن و سالم تمام عمرمان را در این راه گذاشتیم. ما که پوست و استخوانمان هم با بازیگری عجین شده در هر کاری با هر کیفیتی بازی نمی‌کنیم. امثال من با تمام مشکلات (جسمی، مالی و...) که ممکن است داشته باشند ما‌ها و شاید سال‌ها به انتظار یک کار خوب می‌مانند، اما هر کاری را انجام نمی‌دهند. من به شخصه از عید تا به الان در مورد چند کار صحبت کردم، اما هنوز شروع به انجام کاری نکرده‌ام. تماشاگران ایرانی، هوشمندی هستند و درک می‌کنند کاری که دارند می‌بینند چه کیفیتی دارد. من و همسالانم که موی خود را در این راه سپید کرده‌ایم شانی داریم که امیدوارم از سوی کارگردانان و تهیه‌کنندگان، محترم شمرده شود. ✍

از آن روزها بود که نیمی از افراد گروه حسابی درگیر صفحه امروز بودند و

نیم دیگر هم رفته بودند در فکر فردا و کارهای روزهای آینده. شرایط جوری شده بود که فرصت داشتیم فکر فرداهای دیگر این هفته باشیم و چه اتفاقی از این بهتر... اما برایتان بگویم ماجرا چه بود و چرا شرایط این‌طور شد. آگهی، صفحه ۱۲ را درست از ما گرفت و صفحات ۱۰ و ۱۱ هم آگهی داشتند. خلاصه که محمدصادق علیزاده، همان دبیر همیشه در صحنه و فعال گروه کلی رفت و آمد و حرف زد که ای بابا! ما امروز ویژه‌نامه داریم و این دو صفحه را بدون آگهی لازم داریم. نتیجه‌اش هم شد این‌که آگهی‌ها را تقدیم کردیم به گروه دوست و همسایه‌مان سرویس رسانه، یعنی همان دوستان پرانرژی و فعالی که هر روز برایتان اخبار حوزه رادیو و تلویزیون را پوشش می‌دهند و کلی گزارش و سوزه دست اول تقدیمتان می‌کنند. خلاصه که این دو صفحه را از آگهی خالی کردیم و بچه‌ها سرگرم کار روی ویژه‌نامه امروز و نهایی کردن مطالبش شدند.

در دو صفحه ۱۰ و ۱۱ همکارانمان رفته اند سراغ

موسسه فرهنگی و رسانه‌ای اوج. نام این موسسه چند سالی است خیلی شنیده می‌شود و در عرصه‌های مختلف هنری و فرهنگی فعالیت‌هایی داشته که برخی از آنها موفق بوده‌اند و برخی هم در حد متوسط پیش رفته‌اند، اما در کل می‌توانیم بگوییم اوج، کارنامه قابل قبولی داشته است. این اظهار نظر ما اما موجب نشده وارد گفت‌وگو و اظهار نظرهای چالشی با اوج نشویم. به همین منظور علیزاده، دبیر گروه که ابتدای مطلب هم ذکر خیرش رفت گفت‌وگوی صریح و بی‌پرده جام‌جم با یکی از مسؤولان سازمان هنری و رسانه‌ای اوج انجام داده که می‌توانید بخوانیدش و ببینید چه کرده است. البته کار صفحه به همین یک مطلب ختم نمی‌شود و همان‌طور که گفتیم یک ویژه‌نامه مفصل است. ورق بزنید و ببینید در این صفحه‌ها چه کرده‌ایم.

در همین صفحه هم ساناز قنبری خبرنگار گروه

سینما که در مهریانی و آرامش هم زبانزد است و همیشه حواسش به بزرگ‌ترهای سینماست، تصمیم گرفته برود سراغ آنها که روزی روزگاری نه‌چندان دور در سینما، تئاتر و تلویزیون نقش پررنگی داشته‌اند و حالا مدتی از آنها بی‌خبریم یا حضوری کم‌رنگ دارند.

او امروز رفته سراغ سیامک اطلسی تا ببیند این بازیگر در چه حال است و چه می‌کند. روزهایش دور از صحنه سینما چگونه می‌گذرد و زندگی‌اش حالا چه ریمی دارد. خوب... بعد از سال‌ها حضور پررنگ، حتماً حالا در سایه کم‌کاری‌اش ریتم زندگی برای او که با هنر زیسته، حتماً تفاوت‌هایی پیدا کرده است. بخوانید و ببینید بازیگر پیشکسوت به قنبری چه گفته و چه نگاهی به شرایط امروز سینما دارد.